

HEinricus ille filius fuit Othonis prudētissimī
 Saxonīæ ducis, quē Germani proceres post
 defunctum Ludouicum Arnolphi Cæsaris filium,
 eumq̄ à Caroli magni stirpe ultimū, regem nomi-
 nabant, quod frater esset Luitgardæ uxoris Ludo-
 uici, quæ prole caruit, & quod insuper esset uir stre-
 nuus, qui Dalmatas & Hūgaros superauit & fudit.
 Cum autem is ob senectutem regium munus assu-
 mere recusabat, alijs author fuit, ut Conradus Fran-
 conīæ dux rex inungeret̄. Hic inquam Otto Hein-
 ricum Cæsarem & Brunonem ducem genuit. Cum
 itaq̄ Conradus aduersa semper ualetudine nitere-
 tur, atq̄ septimo Imperij anno supremū diem adese-
 ceret, omniq̄ prole careret, Germaniæ proceres conuocauit, atq̄ maxi-
 mis precibus, intermixtis etiam lachrimis (ne amore regnandi, ambitioneq̄
 dissidium in Imperio fieret) petijt, ut Heinricus Othonis ducis Saxonum fi-
 lius, cuius beneficio ipse prius Augustus salutatus, rex crearetur.